

P313/8 *Dr. Vasile Bîanu*

20 BANI NUMÉRUL

MOFTUL ROMÂN

Nr 1, DUMINICA 1 APRILIE 1901.

— 69 —

1899.

1900
Iulie

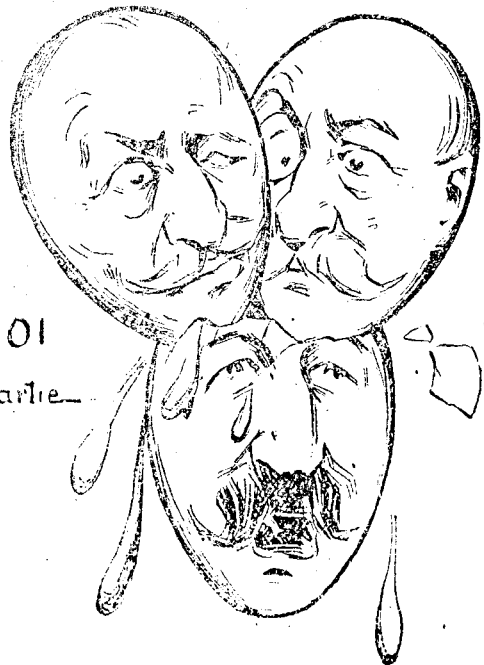

BCU Cluj / Central University Library Cluj

1901
februar

1901
Martie

Zw. P. 1147-1915

Câteva ciocniri istorice.

«Moftul Român», revistă umoristică, satirică și literară, va apărea, fără pretenție ca și fără subvenție, odată pe săptămână cu data de duminică, sub direcția d-lui I. L. Caragiale și cu colaborarea mai multor publiciști de netăgăduit talent.

Redacția și administrația deocamdată la Tipografia Eliade sirada Clementei 3.

Un număr 20 bani în toată țara. Abonament: pe 1 an, 10 lei; pe 6 luni, 6 lei.

MOFTUL ROMÂN

— «Moftul Român» a înviat!

— Adevărat a înviat!

Iată cuvintele cu cari trebuie să se salute în aceste zile de sărbători toți nepoții divului Traian, toți aceia în vinele cărora curge sânge de roman.

Să mai așternem aci o programă a «Moftului Român», credem de prisos. Sunt opt ani acu de când această foaie a văzut lumina pentru întâia dată. Voim a fi consecuenți, și astfel dăm drept program aceleași linii pe cari le am pus în fruntea acestei foi la prima-i apariție.

Eü. — Ce mai spun gazetele, nene?
Nenea. — Mofturi!

Eü. — Ce era azi la Cameră?

D. Deputat. — Mofturi!

Uncerșetor degerat. — Fă-ți pomană: mor de foame!

Un domn cu bundă. — Mofturi!

Un june cu revolverul în mână. — Acrivițo! dacă nu mă iubești, mă omor!

D-ra Acrivița (făcând două gropițe asasine în obraji) Mofturi!

Dr. Babeș. — Feriți-vă de apa nefiltrată: are germeii tuturilor boalelor.

Un mitocan (fudul) Mofturi!

Eü. — Dar domnii X... Y... Z... n'au nici-un merit, nicio capacitate, nici-un talent spre a fi puși în fruntea unor instituțiuni cari... și în sfârșit, chiar despre onestitate... de!

Un amic (lăindu-mi vorba și dând din umeri) Mofturi!

Pacientul (foarte impacient) Doctore, mor!

Doctorul (foarte liniștit) Mofturi!

Librarul. — Iată o carte nouă, foarte interesantă!

Un june cult (lăud cu dispreț volumul la o parte) Moft!

Un ipocondru. — Ar trebui mai multă îngrijire: Doamne ferește! să nu ne pomenim la primăvară cu ciuma!

D. Primar (foarte serios) Mofturi!

Un cetățean. — Săriți!

D. Procuror (grăbindu-se să suie la club) Mofturi!

Eü. — Eü crez că de astă dată guvernul a avut dreptate.

Un pesimist suprimat (scrișnind fieros) Mofturi!

Eü. — Trebuie să mărturisim cu toată părerea de rău că în administrație... uneori se fură foarte des.

Un optimist rămas în slujbă (zimbînd foarte blajin) Mofturi!

Un orator opozant. — Câte odată, autoritățile... priu abuz de putere, se întimplă prea de multe ori să comită...

Un ministru. — Mofturi!

Un tată de familie. — Am auzit că de la o vreme se 'ntinde printre o seamă de tineri din București niște apucături oribile.

Un altul cu mai mulți copii (rîzînd) Mofturi!

X... — Măine seară e o eclipsă de lună.

Z... — Mofturi!

Iar eü. — A propos, iese o gazetă nouă.

Publicul. — Moft.

Moft! Mofturi!!

O Moft! tu ești pecetea și deviza vremii noastre. Silabă vastă cu nețăr-murit cuprins, în tine încap așa de comod nenumărate înțelesuri: bucurii și necazuri, merit și infamie, vină și pătenie, drept, datorie, sentimente, interese, convingeri, politică, ciumă, lingoare, diferită, sibaritism, vițuri distrugătoare, suferință, mizerie, talent și imbecilitate, eclipse de lună și de minte, trecut, prezent, viitor — toate, toate cu un singur cuvînt le numim noi Românii moderni, scurt: MOFT.

În genere, națiile mari au câte un dar sau vreo meteahnă specifică: Englezii au spleenul, Rușii nihilismul, Francezii l'engouement, Ungurii șovinismul, Spaniolii morgia, Italianii vendetta, etc.; Românii au Moftul!

Trăiască dar «Moftul Român!»

Foaia ce reapare astăzi cu titlul ei eminentamente național, sperăm că va fi formula sinceră și exactă a spiritului nostru public.

Și acuma, dragă «Moftule», mergi iar de-ți fă și tu rostul în lumea asta. Locul tău aici este, a ta, e vremea de astăzi.

Aruncându-te din nou la lumină, strigăm cu toată căldura: Dumnezeuul părinților noștri, el care a știut totdeauna

să protejeze România, alăbă-te în sfânta sa pază! de-ți norocul ce-l merită orice moft român pe acest pământ stropit cu sângele martirilor de la 11 Iunie 1848, 11 Februarie 1866, 8 August 1870 și 14 Martie 1888 șcl-șcl.

Publicului român, care-ți este tot sprin-jinul, îi zicem: ajută-ne și Dumnezeu-te va ajuta; iar ție 'ți dorim: «Moftul Român» să fi, dar caută pe cât se poate de nu fi moft!

Caragiale

MORTUUS

Ah! iată... Mă așteaptă 'n poartă
Un dric sărac și fără flori;
Sicriul meu de brad, din casă
Mă'l poartă patru creditor.

Leșină draga, vai! și alul,
Prinzînd mijlocu'i subțirel,
Îl strînge 'n brațe 'ncet corsetul,
Luat pe cont tot dela el.

Și 'nduiosat îi ține într'una
La nas sticluța cu parfum;
E jale să'i vedeți cum dîșii
Urmează dricu 'ncet pe drum.

La groapa'mi cu clondiru 'n mîndă
Un popă tare't amărît:
Prin testament atât dăsar am
Să'mi toarne vinul tot pe gît.

Groparul, observînd cu jale
Că't spart în fund jobenul meu,
Aruncă necăjit țărîna
Ce burue adînc și greî.

Și zice-un creditor: «Ce't omu'!
Din cap cu toți clătînînd,
Și, ca de-o pagubă 'nsemnată,
Câte și patru fluerînd;

Iar cel ce'mi consolează draga
Îl mă șoptește la ureche —
Un credit nou că'i va deschide,
Iertîndu-mă datoria veche.

Podcanu

ROBINSON ÎN INSULA SA

Amicul nostru d G Panu, eminentul publicist și parlamentar, ne promisese pentru numărul nostru de debut, un mic articol, în care avea să lămurească într'un mod spiritual, cum numai el știe să facă, situația sa în actualul parlament. Din cauza grabei ce s'a pus la activitatea parlamentului, amicul nostru n'a mai putut avea vreme și să facă un articol deosebit pentru noi și să prepare un discurs pentru dezbateră adresei în Cameră. Atunci, a luat materialul articolului ce ni-l destinase și l-a aranjat ca discurs. Nu ne pare rău de această sacrificare a intereselor noastre, din moment ce ea a fost făcută pe altarul intereselor publice; mai cu seamă, că din discurs noi putem reproduce câteva mărgăritare umoristice. pe cită vreme, din foaia noastră parlamentară nu putea lua material pentru discursul său politic. Iată ce zice d. G Panu:

Domnilor Deputați,

Și eu vorbesc în numele opozițiunii, și anume a partidului conservator. După cum vedeți, suntem deja trei cari vorbim dar nu ne înțelegem. (Aplause.)

Eu am vederile mele; deci, înainte de a începe ori-ce discuțiune, să-mi dați voce să clarific situațiunea mea în această Cameră, fiind-că cred că avem să fim împreună mai mult timp, cel puțin patru ani, adică cel puțin pînă veți rezolva cesțiunea financiară, și ași dori să durați pentru această rezolvare.

D-lor, în naufragiul său cataclismul care a făcut să cadă partidul conservator, partidul conservator s'a rupt în două bucăți mari: o parte, continentul Cantacuzino; alta, peninsula Carp. (Iaritate).

Din rupturile cele mari, s'a rupt o bucățică de pământ, proprie să cuprindă pe dînsa un singur om; împrejurările m'au aruncat pe mine acolo: eu sunt un Robinson politic. (Iaritate. Aplause.)

— În situațiune mea de Robinson politic, geograficește, sunt departe, foarte departe de continentul Cantacuzino, și vă mărturisesc că nici nu prea doresc să fiu aproape; însă sunt foarte aproape de peninsula Carp, așa de aproape în cât, fără alte mijloace, am putut deja stabili un fel de telegrafie fără sîrmă, ca să pot corespunde cu acest partid. (Iaritate).

Un lucru a uitat să ne spună inteligentul naufragiat.

Clasice! Robinson a găsit în insula oceanică pe simpaticul negru Vendredi, cu care a făcut multă vreme un excelent menaj...

Ei! nu ne spune noul Robinson nimic de Vendredi... Nu l-o fi descoperit încă...

Și cu toate astea, este acolo Vendredi, foarte aproape de Robinson.

Cum? nu s'a întîlnit pînă acuma eminentul nostru parlamentar cu simpaticul d. Iepurescu, așa de măhnit de singurătatea în care se află acesta?

LACREMILE UNEI LĂPTUCI

Un buchetel de violele,
De la iubita'mi mic cadou,
Impodobea al meu sacou,
Pe cînd mincam niște chioftele
La birtul de la «Ștrobil nou».

D'odată — stranie magie! —
Scuipaiu în sin și 'mi făcui cruci —
Salada verde de lăptuci,
Gemu scrișnind în farfurie:
«Oh, oameni cruzi și bașbuzuci!»

Priviți cu groază la saladă.
Credeam că e un vis urit,
Un nod mi se pusese 'n gît;
Vrui să mă scol — căzuți grămadă;
Vrui să vorbesc — ea 'mi zise: «Psssit!»

«Al iar te prind c'o violetă
«Pe care-o ții cu drag la piept!
«Și crăp de ciudă, să-ți spun drept.
«Ah, mizerabila cochetă!
«Cum te-a momit?... Ești om deștept,

«Cum te-a legat la gard, infama?...
«Cu fardul strigător la cer
«Și cu parfumul efemer
«Pe toți ve amețește dama
«Și-o cântă ori-care truver:

«Dar pe căud falșa-i poezie
«Și farmecu-l contrafăcut
«Se vestejese într'un minut, —
«Eu sunt fidela ta soție.
«Eu te hrănesc, cînd te sărut!

«Căud buza-ți trupul meu sărută,
«Spre-a mă 'nghiți când gura-ți casti,
«O, spăne'mi, nu simți că renaști?...
«Fără de mine-ar fi pierdută
«Plăcerea mielului de Paști!

«Minciună ești dreptate sfîntă!
«Azi violeta e la preț,
«Iar eu privită cu dispreț;
«Pe mine nimeni nu mă cântă, —
«Nici chiar poetul Nicu Meț.

«Pe mine la butonieră
«Dacă m'ar pune vr'un smintit,
«De toți ar fi batjocorit
«Și-ori-ce neroadă hahaleră
«Ar zice: Bietul e țignit!

«Durerea mea ț-am spus-o verde.
«Sever'am fost, dar nu regret
«C'm pus tot focu'mi pe tapet.
«La urma urmei ce voi pierde?
«Mă faci cu ou și cu oțet!...

«O vorbă vreau să-ți mai spun încă,
«Și liber ești să mă omori:
«Știi tu ce 'nseamnă niște flori?
«Legume ce nu se mănîncă
«Nici chiar de vilii rimatori!»

Romeo

POVEȘTI IGNOBILE

SĂRMANUL ORB

Stam, și mă rădeam. O melopee bizară, plângătoare 'mi izbi în mod neplăcut timpanul. O voce bărbătească răgușită scanda pe un ton jalnic o frază pseudo-muzicală, implorînd mila ascultătorilor pentru «un biet orb». Glasul începea aproape în șoaptă, încet încet se ridica, creștea, se umfla, năpădea spațiul îngust al curții întunecate și dosnice și pătrundea pînă și prin ferestrele închise, pentru a expira apoi într'o melo-sughițatură sfîșietoare.

Deschid fereastra. În văgăuna igrasioasă a curții dosnice pe care dă fereastra mea, după butoaiete (arciumarului din colțul stradei, orbul meu — urechea nu mă înșelase — înainta, dus de o sfoară la al cărei capăt un cățeluș cu păr lung, alb odinioară, încalcit și murdar, cu o hî blănză cată în sus. Orbul, meu, care în fie-care dimineață venea cu aceeași jelanie cântătoare să mărească tortura zilnică ce fierul briciului mă face să îndur.

Și văicăreala orbului, strepezindu-mi nervii, 'mi umple ochii de lacrimi, de milă și de enervare: e așa de tristă jelaniania lui, și așa de falsă melodia ei. De te uiți la dăosul însă, sufletul ți se umple de milă, uiți că nenorocitul cântă și nu vezi decât pe victima unei soarte nemiloase, care trebuie să te induiozeze.

E așa de oribil spectacolul ce nenorocitul țetran îl dă celor ce 'l privesc! Cîteva șuvițe de păr de un galben murdar, ce ar năzu în zadar după albeața zăpezii, se agață cu îndărătnicie pe un cranii ce nu vrea să le mai hrănească. O față lungulață și uscată, scorojită ca un pergament roșu păstrat; o barbă lungi,

nescărmănată, purtând ici și colo în albeața-i mai mult decât indoeulnică, patina galben-bronzată a fumului de tutun. Două pomete ieșite ca soldurile unei gloabe famelice susțin două orbite, două ochi. O, ochii aceia! Două gropi de cărnuri vii, două rănii nici odată închise, două pete roșii-vinete, cu vine de un galben verzuiu, sursorile cărnurilor ulcerate. E oribil spectacolul. Și din gura-i fără dinți, aceiași melopee jalnică și enervantă iese.

— Moșule! vino pe aici.

Cîntecul a amuțit. Cănele se repede gudurîndu-se în direcția ferestrei mele. După sfoara întinsă nenorocitul orb înaintează cu pași nesiguri și căutători. Un suris de fericită nădejde a muțat asprimea respingătoare a oribilelor sale trăsurii. Sub fereastra mea el ridică fața sa în sus, vînd par-că să pătrundă cu văgăuniile ochilor săi scurși întunecul în care e osîndit să se miște.

Cănele a văzut, în zadar întinde de căpătăiul sfoarei sale, nenorocitul orb nu vede, el așteaptă obolul milosului ce l-a chemat. Cănele s'a ferit; — apa colcotindă, cu care mă rădeam, a curs în și-roii opărilor pe ochii nenorocitului orb, care scoate un urlet înfiorător...

Bluff

EPIGRAMĂ

E lucru natural,
Iubitul meu amic:
Cu cât te 'nalți mai sus,
Cū-atât te vîz mai mic.

Teleor

Tăerea și scăderea lefurilor

Am spus-o și am repetat-o în coloanele acestui ziar, chiar înainte de apariția lui, că România a mers prea în pas gimnastic în desvoltarea ei.

Precum minorii, răsfațați, și stricați, la vîrsta de zece ani, fumează țigări specialitate și rup postavul la biliard, — iar la cincisprezece trag chiulul croitorului și se împrumută de la Kilipirenberg & Comp. cu dobîndă de 1.000%, tot ast-fel România s'a datat cu un zel virtiginos la cele mai precoci vișuri.

Resultatul îl cunoașteți: era coroanei de oțel a fost încoronată printr'o formidabilă tinichea, după ce o mîna de fier s'a încercat să înscrie o pagină de aur în istoria noastră financiară cu ale sale monede de nichel. Era prea târziu: ne dădusem deja arama pe față, nu mai puteam prinde norocul pe care-l avusesem în mîini, dar l-am lăsat să ne scape printre degete ca argintul viu.

Am voit să fim Belgii Orientului și, vai! azi sîntem amenințați să rămînem Blegii Orientului.

Ce-l de făcut?

Actualul ministru de finanțe a găsit soluția următoare: cînd te stringe gheata, ce faci?

Tai bătăturile, și ești salvat. Ei bine, bugetul României (a cărei configurație

geografică seamănă leit cu o gheată) e întocmai ca un picior care suferă de o sumedenie de escrescențe parazitare. Gheata ne jenează grozav. Briciul economiilor radicale se impune. Jos bătăturile bugetare!

Operațiunea s'a început prin tăierea lefurilor inutile. O! în această privință mica noastră țărișoară a făcut progrese gigantice. Erau pare-se administrații cari aveau înscrise în bugetele lor funcțiuni cam de acestea: inspector general al chibritelnițelor de la cafeneaua Macedoniei (paragraful școalelor macedonene), directorul doțelor atașate cu serviciul pe lângă mănăstirile noastre de călugărițe, contabil șef al deficitelor Teatrului Național și al chixurilor și relașurilor Operei Române, pedicur special al picioarelor podului de peste Dunăre, și o sumă de alți înalți demnitari ai Statului, deopotrivă de necesari, cari, bine înțeles, aveau sub ordinele lor o legiune întreagă de «sub», «ajutorii» și «ipo», de gradul întâiu, al doilea, al treilea, etc.

Din acest punct de vedere căile ferate ținău recordul. Chefereul român devenise un gogeamite lefereu, și bine face guvernul că mai schimbă nițel macazul acestei administrații, că prea ar fi deraiat rău. Fatalele «manescu tekel fares» se arătau deja amenințătoare pe zidurile găreii de nord.

După tăiere, urmează scăderea lefurilor. De la 49 lei lunar în sus toate au fost reduse cu un leu, zece sau o sută, după cum era și leafa. Salariul de 48 lei lunar nu a fost atins; nu se putea ca această cifră glorioasă să nu se bucure de un nou omagiu din partea partidului liberal.

Tăierile astea din leafă, ce-i dreptul, au cam usturat pe valoroșii funcționarii români.

Ne simțim datorii să dăm câte-va sfaturi acestor simpatice victime.

Dacă guvernul vă scade leafa, le zicem noi, scădeți și voi din cheltuelile de prisos, suprimați tabieturile prea luxoase, faceți economii și iar economii.

Iată câte-va exemple, ca să știți cum procedați.

Aveați, bunăoară, înainte, obiceiul să beți o țuculiță sau un pelinaș, ca să vă faceți poftă de mâncare? Pe viitor consumați înainte de dejun și prânz câte o lămăie, remediu infailibil contra costisitorului apetit. Incetul cu incetul, urmând povața noastră, e posibil să ajungeți stăpâni pe arta celebrului Succu, — ceea ce ar fi nu numai o economie simțitoare, dar v'ați crea resurse nouă dând representații la Circul Sidoli.

Toate cheltuelile reduceți-le pe jumătate. Dacă în vremurile de beșug dați chelnerului bacșiș zece bani, acum dați-l numai cinci parale; dacă îi dați altă dată cinci bani, nu-l mai dați nimic astăzi când leafa vi-l redusă; și dacă în sine odinioară nu aveați de loc obiceiul să-l dați bacșiș, pe vremurile astea de criză, după ce plătiți consumația, dați-i o palmă.

În paranteză fie zis, e și mai avantajos ca nici să nu vă plătiți consumațiile; părăsiți localul absolut incognito și băgați și vre-o chibritelniță sau vre-un pahar în buzunar: realizați ast-fel un dublu câștig.

În bugetul vostru domestic același înțelept spirit de economie să vă călăuzească. Dacă, de pildă, aveți în casă o soacră care nu numai că e o povară pentru finanțele voastre modeste, dar este și un element turbulent și subversiv, desfințați-o fără remușcare prin ori-ce mijloace.

Codul penal nu va putea să vă pedepsească, căci economia n'a fost nici o dată considerată de legiuitor ca un delict. Din când în când să aveți apoi grija să dați pendula din perete cu două trei ceasuri înapoi sau înainte. Nu veți mai ști astfel când sosește ora mesei, și veți scăpa de o cheltuială destul de grea. Când va trebui să plătiți leafa slujnicei, spargeți pe ascuns cu propria voastră mână o oglindă sau un vas de porțelan prețios, acuzați-o cu cinism că ea a comis faptele și puneți-i la socoteală obiectele striccate. Puteți profita de această ocazie ca să-i administrați și o mică bătae, care intră tot în socoteală și în același timp dă o aparență de revoltă sinceră inocentei șarlatanii ce comiteți în dauna apuntenților ei.

... Am putea să multiplicăm la infinit sfaturile noastre. Ne mărginim însă, pentru a încheia, să le resumăm pe toate într'un sfat suprem:

Vreți să suportați criza financiară cu zîmbetul pe buze? Vreți să nu simțiți amarul scăderilor de leafă?

Citiți regulat «Moftul Român», această neîntrecută catramină, care vindecă toate rănile sufletești ale sârmanei omeniri.

Tarascon

GHICITOARE

Artur, un june de nouă ani, întrebă pe domnișoara Mimi, o jună cu vreo doi trei ani mai în vîrstă.

— Ghici ghicitoarea mea: coarne are, casă are și se urcă pe pom...

— Cum ai zis?... Se urcă pe pom și are...?

— Se urcă pe pom și are casă și coarne.

Domnișoara Mimi, după o scurtă reflecție:

— Știu ce e: un grădinar, care are o nevastă frumoasă.

MARE MATCH

Pentru a emula tinerele talente și a procura în același timp cititorilor o distrație inteligentă, directorul «Moftului Român» a spus distinșilor poeți cari colaborează la revista noastră:

— Bietii! Iată, ve dați patru-spro-zece rimo: *asfalt, bazalt, asalt, cel-l-alt, Paște, paște, naște, gaște, maestru, buestru, pantof, cartof, andante, Dante.* Faceți-mi

cu ele niște sonete cât se poate mai geniale, și nemurirea ca și leafa pe luna viitoare vă va fi asigurată!...

«Bietii» (sub această denumire familiară, se înțelege tot ceea ce literatura română are mai eminent) s'au pus pe lucru. Cât ai clipi din ochi sau ai bea două halbe cu bere, ei au improvizat următoarele două neîntrecute insanițări:

PAȘTELE PROLETARULUI

D'un ceas mă plimb p'al stradelor asfalt.
N'am niof tutun și niof un leu de Paște.
Mai bine-aș fi azi beul care paște;
Dar iarba, — vai! — nu crește pe bazalt.

Iat'un nabab!... Ah, cum i-aș da asalt!
Și-a dat doar osteneala d'a se naște
Și-ajunse îndată șeful unei gaște!
Nu'l Roade-leafă... — e vorba de cel-l-alt.

Iar eu, talent de mina 'ntâi, Maestru,
După cin-i lef alerg trist în buestru
Tocind în van pingeaua la pantof!

Azi poți să ai chiar geniul lui Dante,
Să preludezi allegro sau andante,
Rămâi tot un nenorocit cartof!

Chinderonc.

REÎNVIEREA POEZIEI

Da cât să bați, poete, același vechiu asfalt
Cu versuri, ce neantul din germen chiar le paște,
La viața renaviază, precum Isus la Paște
Și visul și-l soluptează în rime de bazalt.

Doar astfel Nemuririi mai poți să dai asalt,
De și din ou, românul, cum știți, post se naște
Zdrobește ori ce idoli și nu intra în gaște
Fii mare doar prin tine, ce-ți pasă de celalt?

Fii sincer și la rindu-ți vei deveni maestru,
Când Pegas bate câmpii, pornește-l în buestru.
Și coasta sângerează-l (de și tu porți pantof).

Și astfel poezia-ți — ce 'n palidu-i andante
Era mai fadă poate ca zeama de cartof
Va deveni virilă ca Strofele lui Dante.

Cortolan

Era hamal. O, cite vagoane cu basalt
N'a descărcat în gară! Și azi în zi de Paște,
Fîind cumplită criză, gonit fu pe asfalt...
Feriec zău de mielul ce'n luncă stă și paște!

Cum foamea nemiloasă îi dă mereu asalt,
În gîndul lui revoltă sălbatică se naște,
Și zice: de ce dînsul să rabde și celalalt
Să bea și să mănance ca cei ce sunt prin gaște?

Și cum din depărtare răsună un andante,
Anvisajind ruina măhnitului pantof,
«Lascați ogni speranza» îi zice ca și Dante.

Stomacu-i vai! nechează ca roibu în buestru
Și-ar vrea să simtă 'ntrinsul măcar un biet cartof...
La «Moftul» dă-i o slujbă, prea scumpule Maestru.

Macaz

EPIGRAME

Lui Niger

Ți-a dat cincă miș de lei peșin
Pentru un volum, Academia...
Chiar socotind un leu prostia,
Și totuși este prea puțin;
Pe Rustice ar fi rezon
Să-ți dea lei noui un milion!

Delacoperativa

IDILĂ

Duminică... Tren de plăcere... Sinăia...

Lume! lume după lume!

O splendidă și generoasă zi de vară

— Frumoasă zi! zice d. Iancu la dejun pe iarbă.

— Mai frumoasă nici că se poate! zice madam Ionescu.

— Asta e zi regală, domnule! zice d. Nae, mijind din ochi, că 'i e foarte cald.

D. Nae și d. Iancu au chef de glume, și madam Ionescu a lui d. Nae și madam Niculescu a lui d. Iancu rid de se prăpădesc de ris, și d. Nae zice:

— Prea rideți tare!... ia băgați de seamă să nu...

Ași madam Niculescu și madam Ionescu mai tare! și damigeana scade mereu.

— Uf! ce zăduf! zice madam Niculescu. Nu 'i așa? că și dumneai i-e foarte cald.

— Teribel! zice madam Ionescu.

Da d. Nae zice:

— Zăduf regal, domnule!

Și nu știu cum se'ntorce spre răsărit și:

— Ia uitați-vă, zice, colo vizavi!

Pe Piscul Cănelui, ce arată în potriva soarelui, care se apleacă înspre Omul, un noruleț alb.

— Ce? adică...? întreabă d. Iancu.

— Ași! zice madam Niculescu.

— Acu vine!... Ceva regal! Să vedeți zice d. Nae, și rizi toți, și rizi!...

În adevăr, cu cât în valea Prahovei apasă mai greu piela, cu atât norulețul se ridică mai sus și se umflă mai tare, clocotind ca o gogoasă uriașă în vasta tîgae a firmamentului încinsă de flacăra colosală a lui Phoebus. Gogoșa a acoperit, de când au văzut-o, tot Piscul Cănelui, prea strîmt pentru pornirea ei de umflare, și acum se revarsă grozavă peste Valea Rea. Deodată, o detunătură titanică despica tăcerea, făcând să se cutremure piscuri după piscuri, și o ploaie turbată pornește.

S'a dus petrecerea! s'a stricat chesful!

În picioare toată lumea! Fieștecare 'și stringe pălării, umbrelețe, resturile dejunului. La gară, repede, să apucăm trenul întâiu!

Learcă pină la piele, cu toate umbrelețele, madam Ionescu și madam Niculescu cobor cât pot mai iute, drăcuind ploaia, și foarte necăjite pe d. Nae și pe d. Iancu, fiindcă nu vin mai degrabă și rid mereu ca nebunii, par'că e un-ceva de ris. Ba încă d. Nae le mai și tachinează—mereu le strigă să 'și ridice jupele:

— Mai sus, cocoană, mai sus, că nu ne uităm!

E potop...

D. Iancu zice:

— Strașnică ploaie, d-le!

— Teribel! zice madam Ionescu.

— Ploaie regală, d-le! zice d. Nae.

La un moment, cocoanele alunecă pe clisa șoselit și cad pe șezute, poc! și fac amăndouă: hî!

D. Nae se oprește și zice lui d. Iancu:

— Hahahah! și-a ruptură gazometru!

— Pardon, asta-i vorbă de mitocan! răspunde madam Ionescu și s'a ridicată ră amăndouă foarte superate: pin'la București n'a mai vorbitură cu d. Nae. Da d. Nae zicea mereu la stățul lui d. Iancu, că ședea alături amăndoi, și cocoanele amăndouă vizavi—zice:

— Pardon, 'Ne iancule, mai stringeți gazometru, că n'am loc!

Și cocoanele se supera și mai tare, și ei ridea—și cocoanele se supera și mai tare. Pe urmă a ris și cocoanele... Haha-ha! Gazometru!

Apoi, nu! — le potrivește d. Nae! Ceva regal!

Totți ABONAȚII pe un an al *Moftului Român* vor primi ca

PREMIU GRATUIT

volumul *Strofe și Apostrofe* de *Cyrano*.

CRONICA LITERARĂ

Ce face d-na Smara când e zdrobită

E drept, poetul persan a spus că pe femeie nu trebuie s'o atingi nici c'o floare. După câte știm însă, nici-un poet n'a interzis să atingi pe femeii cu condeiul. Iată ceea ce îmi dă curaj să spun câte-va vorbe despre *Calvar*, noul volum al cunoscutei poete doamna Smara.

Trebuie să vă spun în treacăt că, în biblioteca mea, doamna Smara ocupă un loc de onoare,—ba chiar e și legată. Fie că merită.

Și-acum să intru direct în obiectul recenziunii literare ce 'mi-am propus să fac.

Noul volum de poezii al d-nei Smara are vre-o două sute de pagini. L-am citit de la început până la sfârșit. Vă rog să credeți că a fost un adevărat *Calvar* pentru mine. Datoria însă înainte de toate! Sunt tocmît de «*Moftul Român*» ca eminent critic literar, și mă voi achita conștiincios de această datorie. Vă previn însă că am obiceiul d'a-mi plăti datoriile 'n rate. Deci, pentru numărul de față, vă voi da o singură rată din volumul d-nei Smara—o rată care e rată—curat *erată!*

Uite ce zice poeta Smara:

Adâncul mării d'ast' străbate,
Păduri virgine, văi adânci
De m'ași sui pe nalte stânci,
Pe căl pustii și neumbrate,

N'ași mai găsi la fel ca tine
S'atât de mult tu m'ai zdrobit
Că de atunci n'am m'ai iubit,
Ne mai gândind nici chiar la mine!

Nițică analiză psihologică:

Doamna Smara s'a amoretat teribil după... nomina odiosa... într'un cuvânt după un ăla, care a zdrobit-o așa de afurisit încât poetei i-a trecut pofta de iubit.

Dar se vede că infamul, după ce-a zdrobit-o, a plecat.

Unde?

Doamna Smara 'și ia îndată lumea 'n cap întru căutarea crudelului, pentru ca să-l scoată ochii, ori pentru ca să-l implore s'o mai zdrobească odată, asta nu-i treaba noastră.

Sunt foarte curioase locurile pe unde vrea doamna Smara să dea de urma Fătului Frumos.

Mai întâi îl caută prin adâncul mării. Biată poată! Par'c'o ved, la Constanța, scoborîndu-se cu scaiandrul în mare spre a'și găsi iubitul. Dar, vai, în adâncul mării nu află decât scrumbii, chefalii și guvidii, însă pe 'l nu 'l poate pescui!

Apoi, doamna Smara îl mai caută prin păduri virgine și prin căl neumbrate. A brodit ca Irimia cu oiștea 'n gard, o să ziceți dumneavoastră. Și-aveți rezon. Pădure virgină, cum a zis odată celebrul nu știu cine, este o pădure în care mâna

omului n'a pus nici odată piciorul. Căi pustii și neumbrate, așijderea. Așa dar ce gust fistichiu pe doamna Smara să caute pe infidelul dispărut într'o pădure virgină? Dacă ar fi fost ascuns acolo, e la mintea omului că nu i-ar fi zis pădure virgină, ci pădure-damă sau cam așa.

Faptul e că doamna Smara n'a mai găsit nicăeri unul la fel cu *El*, care s'o sdrobească atât de mult!

Poate d'aceea a plecat pe urmă la Roma cu badea Cârțan.

Asupra acestel ultime chestiuni poeta păstrează însă o tăcere desăvârșită. Dăm deci sub toată rezerva ipoteza noastră, și ne oprim deocamdată aici.

Șanternagor

SUPRIMAREA MITROPOLITULUI MOLDOVEI

— Care va să zică și Mitropolitului Moldovei îi desființează postul?

— Ce, ești copil?

— Parol. Mitropolitul Moldovei este suprimat.

— Nu mă'nebuni! Dar atunci Moldova?

— Să'ți dovedesc. Nu-i așa că Mitropolitul din București este Primat?

— Ei și?

— Păi nu'ți spui eu? Mitropolitul Moldovei e prin urmare *sub-primat!*

Ghiză Delamită

UN SFAT LA O SĂPTĂMÂNĂ

Economia este muma avuțiilor: dacă ți s'a suprimat postul prin noul buget, hotărêște să faci economii, spre a face avere.

NORMALISTELE ȘI EPISCOPIA DIN BUZEU

Citim în expunerea de motive a d-lui Spiru Haret la bugetul ministerului de instrucție:

Școala normală de învățătoare din Buzău, înființată în 1899 și instalată la Episcopie, se desființează; elevele ei actuale se vor trece la școala din Iași. Se realizează prin aceasta o însemnată economie și se pune un capăt situației netolerabile ce rezulta din așezarea unei școli de fete în localul unei Episcopii.»

Să ne ierte d. Haret, dar noi ne închipuim că o episcopie nu e un local de perdițiune în care fetele nu pot să stea, cum ar fi de exemplu șantanul de la Singhor ori matineurile d-lui Ghica cu *Unchiul Bidoșon*, *Hotel Central* și alte piese morale pentru copii.

Se vede însă că-i tot adevărată vorba cîntecului:

Țaoooo, când toca la Piscupie,
Țaoooo, ședeam cu pulca la vie!

Mai știți? Poate că din pricina normalistelor o fi intrat Prea Sfîntul Dionisie al Buzăului în datoriile mai dihaș ca un minor!

Ori cum o fi, afacerea cu normala din Buzău ni se pare foarte anormală.

Tarascon

PRESA ROMÂNĂ

Sub această rubrică, vom reproduce din cînd în cînd bucăți mai de seamă din gazetele românești: se găsesc adesea, mai ales în foile din provincie, bucăți așa de importante, în cît ar fi păcat să nu le comunicăm cititorilor noștri.

Pentru astăzi, reproducem, după *Steara Olteniei*, organ conservator, care apare, sub direcția politică a d-lui Aurel S. Geblescu, în Craiova, următoarea:

IDILA VIETII. — Doctorii Potîrcă, Vercescu și Pohl.

O întâmpîrare nenorocită pusese între moarte și viață pe acela pe care natura îl intruzase cu tot ce e mai viguros ca fisic.

Dacă natura are capriciile ei în bine și în rău, le are și între sublim și frumos.

Frumosul ne farmecă, sublimul ne transportă și astfel ne găsim într'un moment dat cu porțile deschise ale Paradisului visat nouă celor băntuși de patimi și aspirațiuni neîmurmurate spre o aspirațiune dumnezeiască.

Ast-fel ne e scris să luptăm între bine și rău între viață și moarte, între neant și li-cărarea unei scînteii de merit neperitor pentru binele și fericirea tuturor.

Aceste aspirațiuni nutreacă cu îmbelșugare sentimente umane și de civilizațiune culminante ale secolului nostru Director politic *Aurel S. Geblescu*, care pe neașteptate moartea îl îmbrășcase cu atîta violență, în cît dacă ființa îl secundată de o construcție herculiană n'ar fi ripostat cu măiestrie, astăzi nu am avea în acest iubit director de cît un cadavru la cîmîtir, o desoluție între prietini și o pierdere colosală pentru acei care această figură să devotase să lupte până la ultima și extrema rațiune de Stat.

În această înspăimîntătoare și desăpărată situație se găsea directorul nostru, cînd ca prin farmec ingerul lui păzitor îl trimise la patul de suferință alți trei îngeri milostivi și dătători de viață.

D-rul Potîrcă, Vercescu și Pohl;

Doctorul Potîrcă, de o pricepere și abilitate neîntrecută în arta chirurgicală, a executat o operațiune complicată care îl reuși pe deplin și care îl face fală;

Doctorul Vercescu, eminent în diagnostică, care combătut infecțiunea sîngelui; și

Doctorul Pohl, iscusit în avisarea mijloacelor profilactice și epurațiunea sîngelui.

În urma operațiunii, toți acești valoroși doctori combăteau cu cea mai mare vigoare infecțiunea sîngelui!

Oamenii de știință, cu un devotament nemărginit făcără dintr'un muribund o ființă vie și viabilă: așa că simpatica figură a directorului nostru are ocaziunea a ne dilecta cu mai mult entuziasm și persistență de cît în trecut.

Onoare și glorie oamenilor de știință! succes neîntrecut convalescentului, viață lungă și de preț.

Acestea sunt urările comitetului de redacție ale acestui valoros organ, care reapare acum pentru a face ultimul salut, spre satisfacerea grațitudinii noastre, așteptată de întreaga suflare.

Trăiască valoroșii medici: Potîrcă, Vercescu, Pohl, trăiască mult stimatul nostru director *Aurel S. Geblescu*.

Comitetul de redacție

O CUGETARE PE SEPTĂMÂNĂ

Două feluri de indivizi sunt fuduli pe această lume: un slujbaș mic și un prost mare.

Titul Motoc

FILOLOGIE

PAȘTELE FUDULULUI...

Toată lumea cunoaște zicătoarea: «Crăciunul e al sătului și Paștele al fudului». Nimeni însă nu e 'n stare să explice această adincă vorbă.

Unii susțin că se spune «Crăciunul e al sătului» pentru că la Crăciun toți bunii creștini se cred obligați să se 'ndoape cu carnați, cartaboși și alte comestibile indigestifere pînă cînd plesnesc toate cataramele de pe ei.

Admis.

Ceea ce nu admitem e versiunea care caută să arate că se zice «Paștele fudului» pentru că de Paști toată ortodoximea face pe dracu 'n patru și se îmbracă cu haine noue.

Adevărata explicație a Paștelui fudului este următoarea:

La Paști ouăle joacă cel mai important rol. Or, la ouă, în pitorescul limbaj al birturilor economice, se mai zice și fudulie. Spre exemplu: fudulie de berbec.

Quod erat demonstrandum.

Un filolog

Cadourile d-lui Braun

La panoramele de la Moși se dă și cadouri.

Plătești douăzeci și cinci de bani intrarea ca să vezi pe Dreyfus sau pe Barbara Ubrik în ceară sau la ochian și, pentru această modică sumă, ai dreptul să bagi mîna într'un soi de urnă practică în teigheaua casieritei și să tragi un bilet.

Pe bilet e scris cadoul ce zeul Noroc îți hărăzește.

Dar zeul cu pricina cam umblă cu șoalda.

În adevăr, în rafturile panoramei scilpesc la soare și îți ia ochii fel de fel de sticlării vopsite, printre cari și și colo câteva obiecte de valoare: ceasornic de perete cu cuc, bastoane cu șis sau cu parfum, samovare de argint, oglinzi mari, ș. a. m. d.

— Poftiți domnilor, intrați, numai 25 de bani! Numai cu douăzeci și cinci de bani veți vedea cutremurul de la Lisabona, războiul din Transvaal și asasinarea lui Carnot! Numai cu douăzeci și cinci de bani puteți câștiga un ceasornic care face două sute-cinci-zeci de lei și un samovar de argint garantat pe cinci ani!...

Gură-cască, ispitit de fabuloasele chilipiruri ce i se promet pentru o jumătate de băncuță, dă busna și bagă mîna în urna casieritei.

Vai! ceasornicul cu cuc și samovarul garantat nu ies nici-odată la iveală. Pe bilet, în totdeauna stă scris: una pereche butoni cilic, sau una broșă de damă imitație, sau o jucărie pentru copil cu secret. Valoarea? Un gologan, do!

Sărmanul Gură-cască, reînțește de

zei de ori experiența, și rezultatul e invariabil: butoni de cilic, broșă, etc.

— Ce ghinion! zice gură-cască.

— Ce găgăuți! zice domnul Braun și cu madama de la teighea, frecându-și palmele, și privind cu recunoștință la ceasornic, samovars și baston, cari de câteva decenii nu și-au schimbat locurile lor din rafturi, ademenind ca niște sirene musteriile.

E de prisos să mai spunem că inamovibilitatea acestor valoroase obiecte se datorește faptului foarte simplu că numele lor nu figurează pe nici-unul din biletele vîrite în urna madamei!

Coco

Ultima oră. În momentul de a pune ziarul sub presă, Academia Română ne anunță că nici anul acesta nu s'a decernat niminui marele premiu de 12.000 lei.

Bravo, domnule Braun!

Coco

CULMEA ELEGANTEI

Culmea pșutului și a copișurșcului pentru un june gomos:

Trăsurile feței lui să fie... cu caucuc.

Frați funcționari!

Vi s'au suprimat posturile, vi s'au micșorat lefurile.
Vi s'a luat piinea de la gură!

Frați funcționari!

Nu mai aveți piine?
Ei bine, mîncăți cozonaci!
Și mai ales nu uitați că cei mai gustoși și estini cozonaci se găsesc numai la Creangă, în fața Palatului Regal.

Frați funcționari, — sunteți salvați!

Moftul Român se găsește de vînzare în toate orașele din țară și anume:

Alexandria, N. A. Vasilescu, D. R. Gheorghiu, *București*, Iosif Grauer, Bacău, G. Gavrillescu, Filip Manea, *Botoșani*, D. Giurgiu, Goldsleger, Maria Jurca, Brăila G. Kostomirys, *Buzău*, Rosentzweig, *Burdajeni*, A. Braun, stein, *Bărlad*, N. A. Petroff, *Calafat*, A. Fiorescu, *Călărași*, Vasile R. Brăcoș sau, *Constanța*, Tasse A. Dabo, *Câmpu-Lung*, Nae Manolescu, F. Niculescu, *Corabia*, Gh. Anton, *Curtea de Argeș*, N. Petculescu, *Caracal*, V. C. Brăndușaru, *Cernăvea*, H. I. Farmachi, *Craiova*, Tă. nase Vasiliu, Ștefan Pleșea, *Dorohoi*, L. Bercovici, *Dragănești*, P. Arnăuțescu, *Fălciuș*, A. Hulubei, *Focșani*, Al. Codreanu, *Fălcăuș*, I. Gheorghiu, *Giurgiu*, G. Brătănescu, N. Tănăsescu, *Galați*, A. Papadopol, *Hârțu*, I. Breazu, *Heși*, V. N. Vasilache, *Brothmann*, *Cămpina*, H. Löbel, *Herța*, H. Altărescu, *Iasi*, E. I. Brumer, *Mihăilești*, Gh. Casian, *Mărășești*, I. Katz, *Milii*, D. Popovici, *Moinesti*, I. Gartenberg, *Negrești*, Const. An drache, *Obolăncă*, St. Gheorghiu, *Petra*, N. Iorgu Eșanu, *Pitești*, I. I. Mirescu, *Predeal*, I. N. Buzatu, *Ploiești*, H. Heinbrand, Stănculescu și Georgescu, R. Văleanu, *Teașu*, I. D. Gh. Zdoveanu, *Tolna*, *Troscu*, Haim Mel rovic, *R. Vâlcea*, O. Thüringer, *Romani*, Frați Rothenberg, *Roșiori de Vede*, M. Ilescu, *Gara R. Vâlcea*, P. Arnăuțescu, *Stațiua*, *Librăria Societății*, *Slobozia*, Gh. Niculescu, *Ștefănești*, Vicțderovic, *Ty-Jiu*, G. Hertz, *Bruker*, N. D. Mihogescu, *Tulcea*, D. P. Maloskitsky, *T. Măgurele*, P. S. Voroveanu, *T. Severin*, I. Stamatescu, *Gara Teceuș*, I. Dumitrescu, *Ty-Ocna*, Gh. Diaconescu, *Ty-Neamtu*, G. Cămpăanu, *Tyrgoviște*, V. Mihăilescu - Vasile, S. Grosvald, *Vâl. de Monte*, Al. Dumitrescu, *Vrănești*, M. Rădulescu, *Vălciorari*, I. Gordia, *Ty. Neamtu*, Titus Severin;

Toți acești domni corespondenți sunt rugați ca, în cazul cînd numerul foilor ce li s'a trimis nu e îndestulător și cererile sunt mai mari, să se adreseze de îndată telegrafic administrațiunii *Moftului Român* (pe cheltuiala noastră) arătînd numărul de foi de care mai au trebuință.

Rugăm de asemenea pe toți acei cari au cerut *Moftul Român* la vre unul din domni corespondenți și li s'a răspuns că nu se mai găsește, să ne semnaleze aceasta prin o carte postală.

BERĂRIA COOPERATIVĂ

— PIAȚA TEATRULUI —

BERE OPPLER

CALITATE SUPERIOARA
VINURI, ȘAMPANIE, DIFERITE APERITIVE, MEZELURI, ETC.

ȘCOALA COMERCIALĂ ȘI LICEUL

PROFESORILOR ASOCIAȚI

Strada General Florescu, 6-8.

Director: VIRGILIU POPESCU

Cursuri primare, comerciale gr. I și II și liceale.
Toate după programele Statului.

Prospecte după cerere

P. T.

Am onoare a vă înșirma, că în urma unei practice îndelungate: având peste 100.000 vaccinări și revaccinări în capitala Moldovei, m'am stabilit aici, în calitate de Director al Institutului Vaccinal al Statului; și prepar

Vaccinul animal necesar țării întregi

sunt deci în stare a vaccina și revaccina cu limfa animală preparată zilnic; aplicând capsule Celuloide care apără pustulele vaccinale de orice infecțiune, ca: Erisipel, Flegmon, inflamațiuni etc.

Vaccinez și direct de la vișel la braț cu toate regulile septice. Fiecare copil are o doză deosebită de vaccin, și o lanțetă specială, pentru a nu se transmite vre-o infecție.

Apellând la încrederea D-voastră, vă rog să binevoiți a face uz de serviciile ce vă ofer, asigurându-vă că veți aprecia meritele unui specialist, autorizat și de înalta Direcțiune a Serviciului Sanitar superior.

Cu stimă, PIERRE SOLOMON

Direct. Inst. Vaccinogen al Statului, Aleea Kiseleff alături de Hago

FARMACIA MĂLȚĂN

FURNISORUL
CURȚEI PRINCIARE

BUCUREȘTI, Str. Batiște

Ovule și supuitoare

GLICERINĂ SOLIDIFICATĂ

(singurele aprobate de consiliul sanitar superior)

MEDALIA DE ARGINT

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ

Produselor farmaceutice

ROMÂNE

LA EXPOZIȚIA DIN PARIS

1900

INSTALAȚIUNE SPECIALĂ

PENTRU

OXIGEN

Laborator special

PENTRU

ANALISE DE URINĂ

CONFISERIE IONESCU

— PIAȚA SF. GHEORGHE —

FURNISORUL CURȚEI REGALE

NOUȚĂȚI DE PAȘTE

BONBONS RIVAL

Ouă de ciocolată și de zahăr cristalizat, garnisite cu surprize și bomboane.
Pești de ciocolată pentru 1 Aprilie plin cu bomboane și frumoase surprize.
Ouă de fantazie: de mătăse, cristal, lemn, brodate și pictate.

Renumiți Cozonaci de Vanilie

Specialitatea Cassei

CUGLUFF VIENEZ, BRIOCHE FRANCES,

Cornuri cu mac și nucă

CASSA IONESCU

Atrage atențiunea publicului asupra BOMBONERIEI sale superioare

PREȚURI REDUSE

Comandele se pot face și prin Telefon. — Centrala I No 119.

In ziua de Paști

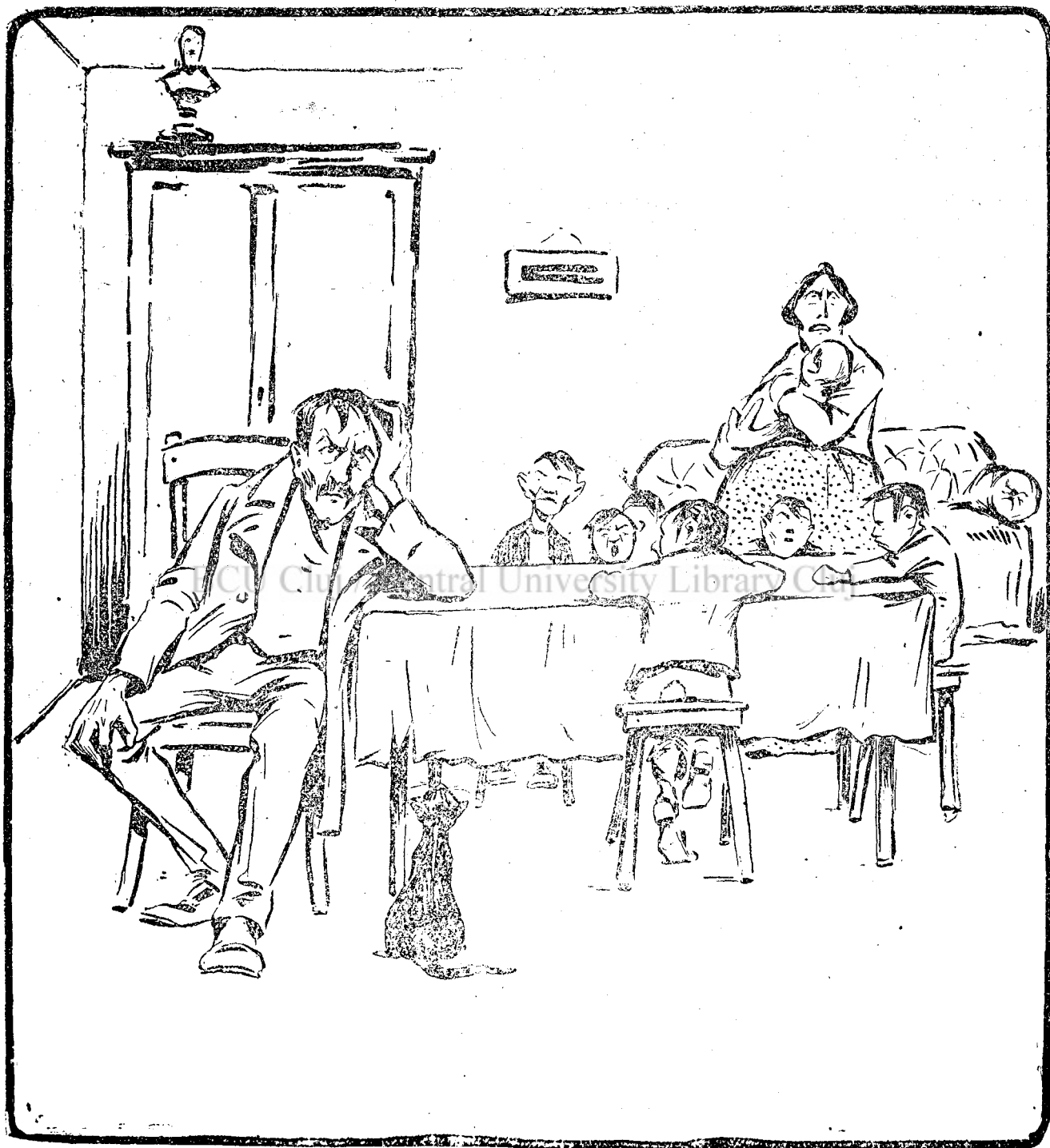
se va deschide

BERĂRIA IN PARTICIPATIE „TRIUMF”

STRADA ACADEMIEI

(Fosta grădină și berărie Bristol)

Paștele unui familist suprimat prin noul buget

Familistul : « ... Suprimat ! ... Paștele mășii !! »